

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παίδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωταὶ δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η ΠΑΝΑΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεκ. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὸ Καντεῖα

Περίοδος Β' — Τόμ. 8*

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Ὀκτωβρίου 1901

Ἔτος 13^{ον}. — Ἀριθ. 41

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΟΡΕΝΟΚΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ **ΙΟΥΔΙΟΥ ΒΕΡΝ**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Συνέχεια.)

ΣΥΜΒΟΛΙΟΝ

ὑπὸ τὴν διαύθυνσιν τῶν δύο κυβερνητῶν, ἐκλονίσθησαν τότε τὰ τῆς ἐγκαταστάσεως. Μολοῦντι τὰ παστὰ κρέατά, αἱ κοινὲς βραί, τὸ ἄλευρον τῆς μανιόκας, δὲν τοῖς ἐλείπαν, οὐχ ἦττον ἀπεφάσιζαν νὰ φυλάξουν τὰς προμηθεῖας ταύτας διὰ τὸ ταξεῖδον, μήπως ἤθελαν εὐρεθῶσιν ἐστερημένοι. Ὁ Βαλδεῖ καὶ δύο ἐκ τῶν ἀνθρώπων τοῦ θά εφορτῶνοντο τοὺς σάκλους. Ὁ παρελάμβανον καὶ μερικὸς Ἰνδός, ἂν τυχὸν εὕρισκοντο εἰς τὰ περίχωρα. καὶ μετ' ἄλλα πῖ-
ἀστρα θά τους ἐκαμναν εὐκό-
λως ἀχθοφόρους καὶ ἑδηγούς.

Ἦλπιζον ἐξ ἄλλου ὅτι ἡ θήρα θά παρεῖχεν ὅτι ἐχρηιάζετο εἰς τὸν Ἰάκωβον Ἑλλῶν καὶ εἰς τοὺς συνοδοιπόρους του, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ναύτας, οἱ ἵπποι θά ἔμεναν εἰς τὸ Μανουῆρ. Γνωρίζομεν, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς τροφῆς δὲν ἐπροξένησε ποτὲ ἀνησυχίας εἰς τοὺς ταξιδευόντας διὰ τῶν χωρῶν ταύτων, τῶν τόσῳ πλουσιῶν εἰς θήραματα.

Κατὰ τὸ γεῦμα, ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν ἀνεκοίνωσε τὴν ἀπόφασιν, τὴν ἔποιον εἶχε λάβῃ ἀπὸ κοινοῦ μετ' ὁ Βαλδεῖ. Ὁ ἀπέγχειναι καὶ οἱ δύο, εἰς ἀκτῖνα ἐνδὲς χιλιόμετρον, πρὸς ἀναζήτησιν τῶν Ἰνδῶν Γουαχαρίων, οἱ ὅποιοι πιθανὸν νὰ εὕρισκοντο ἐκεῖ.

— Ὁά σας συνώδευα, εὐχαριστῶς, εἶπεν ὁ Παῦλος.

— Ἐάν σου το ἐπέτρειπο, ἀνεψιέ μου, εἶπεν ὁ λοχίας Μαρσίλης. Ἀλλὰ ἐνοσὸ νὰ φυλάξῃς τὰ ποδαράκια σου διὰ τὸ ταξεῖδι... Ἀναπαύσου λοιπὸν καὶ αὐτὴν τὴν ἡμέραν... κατὰ διαταγὴν τοῦ ἱατροῦ.

Ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν ἀπολόγηται ὅτι ὁ λοχίας εἶχε δίκαιον. Ἡ εἰκονοτετρα-
ώρος ἐκείνη ἀνάγκαις ἐπιβλήτετο εἰς τὴν Παυλίαν Κερμάρ, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν κόπων τοῦ ὁποίου ὑπέχεται ἡ μέχρι Σίντα-Ζουάνας πηλοπορία.
— Ἀγαπητέ μου Παῦλε, εἶπεν, ὁ θεὸς σου εἶνε καλὸς σύμβουλος... Ἐχεις πρῶντι ἀνάγκην ἀναπαύσεως, διὰ νανακίηται ὁλας σου τὰς δυνάμεις. Μείνε λοιπὸν ἐδῶ. Ὁ Βαλδεῖ καὶ ἐγὼ εἴμεθα

ἀρμετοὶ διὰ τὴν σκοπὴν τῆς ἐκδρομῆς.
— Μήπως θέλετε μαζί σας καὶ κινενα βοτανικόν; ἠρώτησεν ὁ Γερμανὸς Πάτερς.

— Ὁχι, φίλε μου, ἀπεκρίθη ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν· εἰ Γουαχαρίοι δὲν εἶνε σπάνια φυτά... Μείνε λοιπὸν καὶ σὺ ἐδῶ, καὶ βοτανολόγησε ἐπὸν θέλεις.

Φεύγων, ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν ἐσύστησεν εἰς τὸν Πάρσαλ νὰ προτοιμάσῃ τὰ τοῦ ταξιδίου. Ὅσον δὲ τὸν Βαλδεῖ καὶ

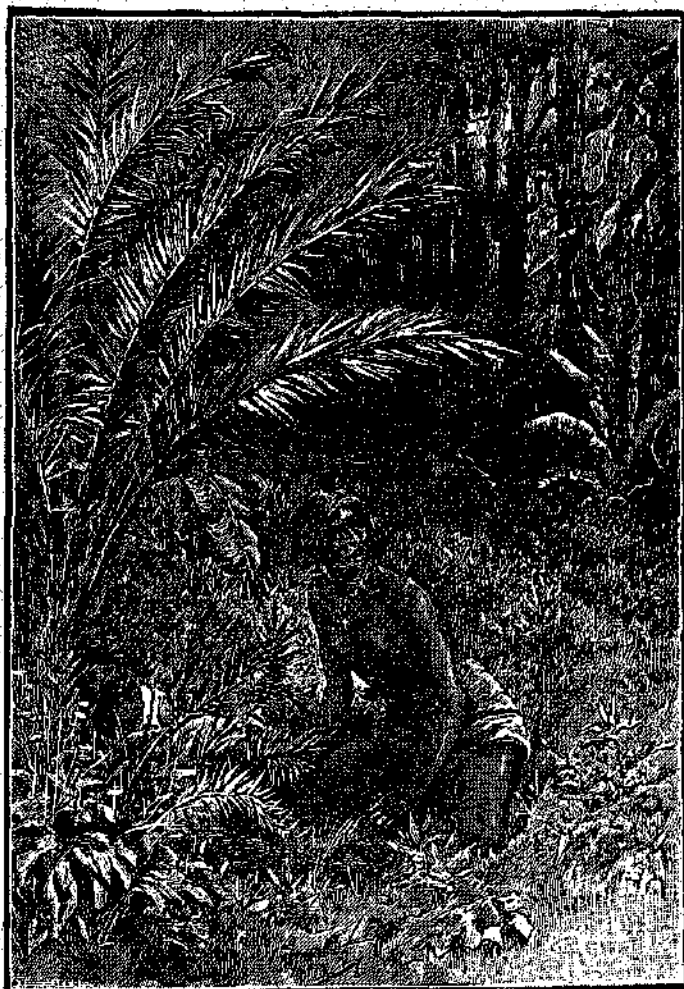
δὲ αὐτόν, ἤλπιζαν ὅτι θά ἐπανήρχοντο μετὰ δύο ὥρας, καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν θά παρήταινον τὴν ἐξερεύνησιν πέραν τοῦ ὁρισθέντος διαστήματος.

Ὁ ἓνας λοιπὸν μετ' ἡν καραμβίναν ἐπ' ὤμου, καὶ ὁ ἄλλος μετ' ὁν πέλκεον εἰς τὴν ζώνην, ἀφήσαν τοὺς συντρόφους των καὶ μετ' ἄλιγον ἐξεφάνισθησαν κάτωθεν τῶν πρώτων δένδρων τοῦ δάσους.

Ἦτο ἡ ἐννιάτη πρωῆ ἡ ὥρα. Ὁ ἥλιος ἐπλημύρει τὸ δάσος μετὰ τὸς πυρίνας του ἀκτῖνας ἀλλ' εὐτυχῶς τὰ φύλλα του ἦσαν πυκνά.

Εἰς τὸν Ἄνω Ὀρεινόκον, ναὶ μὲν τὸ βουνά δὲν εἶνε δενδρόφυτα μέχρι τῆς κορυφῆς τῶν, ὅπως τὰ βουνά τοῦ Μεσοῦ, ἀλλὰ τὰ δάση εἶνε πλουσιώτατα εἰς βλαστήματα ποικίλα ἐδάφους παρθένου.

Τὸ δάσος τοῦτο τῆς Σιέρρα-Παρίμας ἐφαίνετο ἔρημον. Ἐν τούτοις ἀπὸ μερικὰ σημεῖα, χόρτα παρημένα, κλάδους σπαμένους, ἴχνη ποδῶν, ὁ Βαλδεῖ ἐβεβαίωθη εὐ-

Μετ' ὁν τρόπον ζωγραφημένον ἐπὶ τοῦ προσώπου του, ἐδίστασε πρὸς στιγμὴν. (Σελ. 326. σελ. γ.)

θός ἐξ αρχῆς περὶ τῆς παρουσίας Ἰνδῶν εἰς τὴν δεξιὰν ἐχθρὸν τοῦ ποταμοῦ.

Ἀποτελεῖτο δὲ κυρίως τὸ δάσος ἀπὸ φοινίκας παντοειδῆς· ἀπὸ βανανίας, ἀπὸ κολοκυθόδενδρα, ἀπὸ τὰ λεγόμενα γ α λ α κ τ ο φ ὀ ρ α δένδρα ἢ ἀπὸ μ ο υ ρ ῖ κ ι α ἢ ἀδένδρα ζωῆς, πολυτιμίαιτα ἀληθῶς, διότι τὰ μὲν φύλλα τῶν χρησιμεύουσιν εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς διὰ τὴν στέγασιν τῶν καλυβῶν, αἱ δὲ ἴνες τῶν μεταβάλλονται εἰς νήματα καὶ εἰς σχοινία, ἢ ἐντεριῶν των (ψίχα) παρέχει τροφήν θρεπτικωτάτην, καὶ ὁ χυμὸς τῶν εἶνε ποτὸν ὑγιεινότετον!

Ἐφ' ὅσον ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν εἰσερχοῖται εἰς τὰς λόγχας, τὸ ἐνωτικὸν τοῦ κυνηγοῦ ἀφυπνίζεται. Παντοῦ, εἰς ἀπόστασιν βολῆς, ἐβλεπεν ὑδροχοίρους, βραδυπόδας, πιθήκους, ταπίρους... ἀλλὰ νὰ φορτωθῶν τόσοσιν κυνήγιον δὲν θὰ ἠμποροῦσαν βεβαίαι αὐτὸς καὶ ὁ Βαλδέξ ἐπειτα ἦτο φρονιμώτερον νὰ μὴ προδώσῃ τὴν παρουσίαν των διὰ πυροβολισμῶν. Μήπως ἤξευραν ἀπὸ ποίους θὰ ἠκούοντο;... Καὶ ἂν ἐνθάρρουν οἱ Κουίβαι ὅπισθεν τῶν θάμων; Ὅσον διὰ τοὺς Γουαχαρίδους, ἂν ἀπεσύρθησαν ἐκ φόβου, βεβαίως δὲν θὰ ἐνεθαρρύνοντο νὰ ἐπιστρέψουν ἀπὸ τοὺς πυροβολισμούς.

Ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν καὶ ὁ Βαλδέξ ἐπροχώρουν ὅσω τὸ δυνατόν ἀθροῦδος. Ἠκολούθουν ἐν εἶδος σχολιάς ἀτραποῦ, εὐδιακρίτου ἀπὸ τὰ πατημένον χόρτον. Ποῦ ᾤδηται ἡ ἀτραπὸς αὕτη; Ἀρά γε εἰς καμμίαν ἐξαίθεραν, εἰς μέρος ἀδένδρον πρὸς τὴν Σιέρραν;

Ὅπωςδήποτε ἡ διὰ τοῦ δάσους πεζοπορία, ὡς ἐφαίνετο ἐκ τῆς δοκιματικῆς αὐτῆς ἐκδρομῆς, θὰ ἦτο βραδυτάτη καὶ πολὺ κουραστικῆ. Ἄν τὰ πλοῖα ἠδύναντο νὰ φθάσουν μέχρι τῶν πηγῶν τοῦ Ὀρενόκου, οἱ ταξιδιωταὶ δὲν θὰ εὕρισκον ἴσως εἰς τὴν Παρίμιν ὁδὸν περισσότερον εὐχάστον, διὰ νὰ ὑπάγουν εἰς τὴν Σάντα-Ζουάναν;

Εἰς τοιαύτας σκέψεις ἦτο βυθισμένος ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν, ἐν ᾧ ὁ σύντροφός του, μὴ λησιμονῶν τὸν σκοπὸν τῆς ἐκδρομῆς των, προσεπάθει νὰνακαλύψῃ κανένα οἰκίσκον, καμμίαν καλύβην κατοικουμένην ἀπὸ τοὺς Ἰνδοὺς ἐκεῖνους, τῶν ὁποίων ἤθελον τὴν συνδρομήν. Διὰ τοῦτο, μετὰ πορείαν μίας ὥρας, πρῶτος ὁ κυβερνήτης τῆς Γ α λ λ ι ν ἔ τ τ α ς ἀνέκραξε:

— Μία καλύβη! Ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν καὶ αὐτὸς ἐστάματῃσαν. Εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν βημάτων, διεκρίνετο καλύβη εἰς σχῆμα γιγαντιαίου μήκους, οἰκτὰ τὴν ὄψιν. Κρυπτομένη εἰς τὸ βάθος συστάδος φοινίκων, εἶχε στέγην κωνικὴν, κλίνοσαν σχεδὸν μέχρι τοῦ ἐδάφους. Παρὰ τὴν βῆσιν τῆς στέγης ταύτης, ἔβαινεν ὀπή στεγὴ καὶ ἀκανόνι-

στός, μὴ κλεισμένη κἂν ὑπὸ θυροφύλλου Ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν καὶ ὁ Βαλδέξ διηυθύνθησαν πρὸς τὴν καλύβην καὶ εἰσῆλθον.

Τὴν στιγμήν ἐκείνην, ἀρκετὰ πλησίον, ἀντήχησε πυροβολισμός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η' Ο ΜΙΚΡΟΣ

— Τουφεκιά! ἀνέκραξεν ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν.

— Καὶ ἐδῶ κοντὰ μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ Βαλδέξ.

— Μήπως ὁ λοχίας Μαρσιάλης βγήκε κυνήγι, ἀφ' οὗ ἐφύγαμεν;

— Δὲν το πιστεύω...

— Τότε λοιπὸν θὰ εἶνε ὁ Ἰνδὸς εἰς τὸν ὅποιον ἀνήκει αὕτη ἡ καλύβη.

— Γιὰ νὰ ἰδοῦμε πρῶτα ἂν εἶνε κατοικημένη, ἀπεκρίθη ὁ κυβερνήτης τῆς Γ α λ λ ι ν ἔ τ τ α ς.

Ἐπανῆλθον καὶ οἱ δύο εἰς τὴν καλύβην, διότι εἶχον ἐξέλθῃ τὴν στιγμήν ποῦ ἠκούσθη ὁ πυροβολισμός.

Τὸ ἐσωτερικὸν οἰκτρὸν ὅπως καὶ τὸ ἐξωτερικόν. Ἐπιπλα καθόλου. Εἰς τὸ βάθος, ἐπὶ τοῦ χῶματος, στρωμνὴ ἀπὸ χόρτα, τῆς ὁποίας προσφάτως εἶχε γίνῃ χρῆσις. Πολλὰ κολοκύθαι, τοποθετημένα κάτω παρὰ τὸν τοίχον. Εἰς μίαν γωνίαν, ἐν πανέριον μὲ ὀλίγον ἄλευρον, καὶ ἐν κομμάτιον κρέατος ὑδροχοίρου, κρεμασμένον ἀπὸ ἓν ἀγκιστρὸν τῆς ὀροφῆς. Εἰς ἄλλην γωνίαν, σωρὸς κάρων γ α θ ἰ λ λ α ς, τὰ ὅποια ὀμοιάζον μὲ ἀμύγδαλα. Τέλος ἐπὶ πετρίνης πλακός, ἡ ὁποία ἐχρησίμευεν ὡς ἐστία, δαυλὸς καίω ἀκόμη, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἀνεδίδετο βαρὺς καπνός.

Ὁ κάτοικος αὐτῆς τῆς καλύβης, παρετήρησεν ὁ Βαλδέξ, πρέπει νὰ ἦτο ἐδῶ, πρὶν ἔλθωμεν. Καὶ δὲν θὰ εἶνε μακριά, προσέθεσεν ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν. Αὐτὸς χωρὶς ἄλλο, θὰ ἐπυροβολήσῃ. Ὁ Βαλδέξ ἐνευσεν τὴν κεφαλὴν.

— Οἱ Ἰνδοὶ αὐτοὶ δὲν ἔχουν οὔτε τουφεκία οὔτε πιστόλια, εἶπε Μόνον τόξα καὶ βέλη.

— Πρέπει νὰ μάθωμεν ἀφευκτικῶς, ἀπήνησεν ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν ὁ ὅποιος ἤρχισε πάλιν νάνησυχῇ μήπως οἱ Κουίβαι τοῦ Ἀλφανξί ἐτριγύριζαν εἰς τὰ περίχωρα.

Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ποῖος κίνδυνος ἠμπελοῖ τοὺς ταξιδιωτάς, κατασκηνομένους παρὰ τὸ βουνὸν Μωνούρ! Καὶ ὅταν μετ' ὀλίγον θὰ ἐξεκίνηουν διὰ τὴν Σάντα-Ζουάναν, θὰ ἦσαν ἀσφαλῆς καθ' ὅδον;

Ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν καὶ ὁ Βαλδέξ ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν καλύβην, μὲ τὰ ὄπλα των ἑτοιμα. Ἐπειτὰ, κρυπτόμενοι ὅπισθεν τῶν θάμων, διηυθύνθησαν πρὸς τὸ μέρος ὅθεν ἠκούσθη ὁ πυροβολισμός.

Ἡ καλύβη ἐκείνη δὲν ἀποτελεῖ μέρος

κτήματος καλλιεργημένου. Πούθεν γὰρ δὲν ἐφαίνετο ἴχνος καλλιέργειας, οὔτε λαχανοθήκη, οὔτε ὀρεοφύρον, οὔτε βοσκή.

Ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν καὶ ὁ Βαλδέξ, προσέχοντες νὰ βλέπουν καὶ νακούουν, ἐπροχώρουν μὲ μικρὰ βήματα. Οὐδεὶς θέρμος, ἐκτὸς τῶν κραυγῶν τῶν χ ὀ κ ὠ γ καὶ τοῦ θροῦ τῶν θάμων, διασχιζομένων ἀπὸ κανέν ἀγρίμιον.

Ἐπὶ εἴκοσι λεπτά τῆς ὥρας ἐβάδιζον οὕτω, συλλογιζόμενοι: μήπως θὰ ἔκαμναν καλλίτερα νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν καλύβην καὶ ἐκεῖθ.ν εἰς τὴν σταθμάν, ὅταν, εἰς μικρὸν ἀπόστασιν, ἐνῆυσαν διηκούσαν θρηνώδεις στεναγμούς.

Ὁ Βαλδέξ ἐνευσεν νὰ σκύβουν, ὅχι διὰ νακούσουν καλλίτερα, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ φαίνωνται, πρὶν ἔλθῃ ἡ κατάλληλος στιγμή νὰ παρουσιασθῶν.

Ὅπισθεν πυκνοῦ θάμου κολοκυθῶν, ἠκούετο ἐξαίθερα, εἰς τὴν ὁποίαν αἰσθητικῶς τοῦ ἡλίου εἰσέδουν ἀφθόνως. Παραμορφώσας τὰ φυλλώματα, ὁ Βαλδέξ ἠμπόρεσε νὰ εἶδῃ τὴν ἐξαίθεραν ταύτην καθ' ὅλην τῆς τῆν ἔκτασιν, καὶ ἐπέισθη δι' οἱ θρηνοὶ προήρχοντο ἐκ τοῦ μέρους τούτου.

Ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν, ἐγκυμμένος πλησίον του, μὲ τὸν δάκτυλον εἰς τὴν σκηνδαλίην τῆς καρμυκίνας, ἐκύταξε διὰ μέσῳ τῶν κλάδων.

— Νά!... νά!... εἶπε τέλος ὁ Βαλδέξ.

Τόσοι προφυλάξεις δὲν ἦσαν ἀναγκαῖαι, — τὴν στιγμήν ἐκείνην τουλάχιστον. Εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς ἐξαίθερας, παρὰ τὴν ρίζαν ἐνὸς φοινίκου, ἐφαίνοντο δύο μόνον πρόσωπα.

Τὸ ἐν κατέκειτο χαμαί, ἀκίνητον ὡς ἐάν ἐκοιμάτο, ἢ μᾶλλον ὡς ἐάν ὁ θάνατος τὸ εἶχεν ἐξαπλώτῃ εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος.

Τὸ ἄλλο, γονακιστόν, τοῦ ἀνεσῆκον τὴν κεφαλὴν καὶ ἐξέβαλλε τοὺς θρήνους ἐκείνους, τῶν ὁποίων ἐνόησαν τότε τὴν αἰτίαν.

Οὐδένα κίνδυνον διέτρεχαν νὰ πλησιάσουν τοὺς Ἰνδοὺς τούτους, καὶ τὸ καθήκον τοῖς ἐπέβαλλε νὰ τοὺς βοηθήσουν.

Δὲν ἦσαν ἀπὸ τοὺς Μπράβους ἐκείνους, τοὺς νομάδας ἢ μανίμους, οἱ ὅποιοι ἀπαντῶνται εἰς τὰς χώρας τοῦ Ἄνω Ὀρενόκου. Ὁ Βαλδέξ τοὺς ἀνεγνώρισεν ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ των ὡς ἀνήκοντες εἰς τὴν φυλὴν τῶν Βουνίθων, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει καὶ αὐτός.

Ὁ εἰς, — ἐκείνος, ὁ ὅποιος δὲν εἶδε πλέον σημεῖον ζωῆς, — ἐφαίνετο ἀνὴρ πέριπου πενητηκοντούτης· ὁ ἄλλος, ἦτο παιδίον ἕως δεκατριῶν ἐτῶν.

Ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν καὶ ὁ Βαλδέξ ἔκαμψαν τὸν θάμον καὶ ἐπαρουσιάσθησαν εἰς ἀπόστασιν δέκα βημάτων.

Μόλις εἶδε τοὺς δύο ξένους, ἔ μικρὸς Ἰνδὸς ἐσηκώθη. Μὲ τὸν τρόμον ζωγραφημένον ἐπὶ τοῦ προσώπου του, εἰδίστα-

σε πρὸς στιγμήν. Ἐπειτα, ἀφ' οὗ ἀνήγειρε διὰ τελευταίαν φοράν τὴν κεφαλὴν τοῦ κατακειμένου ἀνδρός, ἐστράφη εἰς φυγὴν. Τὸ φιλικὸν νεῦμα, τὸ ὅποιον τῷ ἀπηθῆνεν ὁ Βαλδέξ, δὲν ἴσχυσε νὰ τοῦ κρατήσῃ.

Καὶ οἱ δύο τότε ἐτρέψαν πρὸς τὸν Ἰνδὸν, καὶ σκύψαντες ἐπ' αὐτοῦ, τὸν ἐξήτασαν. Ἡ καρδία του δὲν ἐπαλλε πλέον. Οὐδεμίαν ἀναπνοὴν διήνοιξε τὰ ὄχρα του χεῖλη. Ἦτο νεκρός, — νεκρὸς πρὸ ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας μόλις, διότι τὸ σῶμα του δὲν παρουσίαζεν οὔτε τὴν παγερότητα οὔτε τὴν ἀκαμψίαν τοῦ πτώματος. Ὑπὸ τὸν αἰματωμένον χιτῶνά του, ἐφαίνετο τὸ στήθος του τρυπημένον ὑπὸ σφαίρας, ὕψηλά, εἰς τὴν θέσιν τῶν πνευμόνων.

Ὁ Βαλδέξ ἠρέυνησε τὸ ἔδαφος, καὶ μεταξὺ τῶν αἰματωμένων χόρτων, ἀνεύρε τὸ βλήμα. Ἦτο σφαῖρα ρεβόλβερ τῶν ἐξ καὶ ἡμῶν χιλιούτων.

— Τέτοια εἶνε τὰ ρεβόλβερ τῆς Γ α λ λ ι ν ἔ τ τ α ς, παρετήρησεν ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν... Τὰ ρεβόλβερ τῆς Μορίσκας εἶνε τῶν ὀκτώ χιλιούτων. Μήπως;

Καὶ ἐσυλλογίσθη εὐθὺς τὸν Ζορρές.

— Πρέπει, εἶπε, νὰ προσπαθήσωμεν νὰ εὕρωμεν τὸ παιδί... Μόνον αὐτὸ εἴμπορεῖ νὰ μας εἰπῇ ὑπὸ ποίους περιστάσεις ἐφρονεῖται αὐτὸς ὁ Ἰνδός, καὶ ἴσως ποῖος ἦτο ὁ δολοφόνος...

(Ἐπεται συνέχεια.)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΞΗΝΟΗΘΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΖΩΝΤΑΝΑΙ ΚΟΥΚΛΑΙ

Ἀγαπητοί μου,

ἸΠΗΝ τὴν ἐβδομάδα δὲν ἤξευρα τί νὰ σας γράψω. Δὲν εἶχα νὰ πραγματευθῶ κανέν θέμα, ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὅποια γενεῶν

ζητήματα, ὡς τὸ τῆς προηγουμένης ἐπιστολῆς, οὔτε εἶχα νὰ σας μεταδώσω καμμίαν εἰδήσιν, ἡ ὁποία ὀκτωσήποτε νὰ ἐνδιαφέρῃ τὸν κύκλον μας. Τί θὰ σας ἐλεγα, παραδείγματις χάριν, διὰ τὴν «Χειραφέτησιν», τὸ νέον θεῖατρον τοῦ Ζορρή, τὸ ὅποιον θὰ παριστάνῃ ἔργα τοῦ ἐξῆγου τούτου ποιητοῦ, καθὼς καὶ ἄλλων ἐλλήνων ποιητῶν, καὶ τὸ ὅποιον εἶνε ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας; Τὸ θεῖατρον αὐτὸ δὲν θὰ παριστάνῃ καὶ παιδικὰ ἔργα, ὅπως ἡ «Νέα Σκηγὴ», καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν εἴμπορεῖ

νὰ μας ἐνδιαφέρῃ ὅπως ἐκείνη. Ἡ τὴν νὰ σας εἰπῶ περὶ τοῦ δυστυχήματος, τὸ ὅποιον συνέβη εἰς τὸν κύριον Θ. Δηλιγιάννην, καταρροφίοντα ἐκ τῆς ἀμείνης, τῆς ὁποίας ἀφηνίχσαν οἱ ἵπποι; Τὸ γεγονός συνελίγησε πολὺ τὴν πρωτεύουσαν καὶ ἡ χαρὰ του λαοῦ ἦτο μεγίστη, διότι ὁ σεβαστός γέρον διεφύγε σοβαρώτατον κίνδυνον, ἐξοφλήσας μὲ ὀλίγους μῶλωπας. Ἀλλ' ὅσα καὶ ἂν ἐγράψην περὶ τούτου αἱ ἐφημερίδες, τί ἠμποροῦμεν νὰ γράψωμεν ἡμεῖς; Ἡ πολιτικὴ δὲν μας ἐνδιαφέρει καθόλου, καὶ ἐπιμένωσ οὔτε τὰ πολιτικὰ πράγματα, οὔτε τὰ πολιτικὰ πρόσωπα. Ὁ ἐλθὼν ἐποχὴ τοῦ θάσας ἐνδιαφέρουν καὶ αὐτὰ, — μὴ ἀνησυχῆτε τῶρα ὁμῶς ἔχετε ἄλλα νὰ σκεφθῆτε, καὶ μὲ ἄλλα νὰ συγκινήθητε...

Τὸ ζήτημα εἶνε, ὅτι παρ' ὀλίγον νὰ μὴ σας γράψω αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα, ἂν δὲν ἦτο ἡ μικρὰ φίλη μου Σοφία, ἡ ὁποία, χωρὶς νὰ θέλῃ, μετ' ἔδωσεν ἐν ὄρωρατον θέμα.

Ἀλλὰ πρέπει πρῶτα νὰ σας τὴν συστήσω. Ἡ μικρὰ φίλη μου Σοφία εἶνε δώδεκα ἕως δεκατριῶν ἐτῶν, πολὺ ζωηρόν καὶ χαριτωμένον κοριτσάκι. Εἶνε ἡ μικροτέρα κόρη καλῆς οἰκογενείας, τῆς ὁποίας ἡ μεγαλύτερη ὑπανδρεύθη πρὸ δύο ἐτῶν, καὶ ἐσχάτως ἀπέκτησεν ἓνα παιδάκι. Ὅσοι ἡ μικρὰ φίλη μου Σοφία ἔγινε τώρα καὶ θεῖα. Πειράζεται, θυμῶντι ὀλίγον ὅταν τὴν ἀποκαλοῦν ἀσεβῶσ τὴν θεῖαν τοῦ ἀνεψιοῦ τῆς, ἀλλ' ἀπὸ μέσα τῆς τὸ ἔχει κρυφὸ καμάρι, εἶνε δὲ κυριολεκτικῶς ξετρελαμένη μὲ τὸ ἀγαράκι τῆς ἀδελφῆς τῆς.

Νὰ σας εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἔχει ἀδίκον, διότι ὁ μικρὸς αὐτῆς κύριος, τὸν ὅποιον ἔλαβα τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω προχθὲς εἰς τὸ σπίτι του — ἢ μᾶλλον εἰς τὴν ὄρωρατον του κούριαν, — εἶνε τὸ πλέον εὐμορφον βρέφος ποῦ ἠμποροῦτε νὰ φαντασθῆτε! Δὲν εἶνε ἀκόμη ἐνὸς μηνός, ἀλλὰ τὰ προσηρμάτῃ του, τὰ σωματικὰ καὶ ἠθικά, ἤρχισαν ἀπὸ τώρα νὰ φαίνωνται: Ροδόχρου καὶ παχουλὸν σωματικῶν, ζωηρότατα μαύρα ματάκια, κομψότατα χεράκια, νυχάκια σὰν μικρὰ ρουμπίνια, χαμόγελον ἀόριστον ἀκόμη ἀλλὰ γλυκύτατον, ὀλίγα κλάματα καὶ πολλὴ κλοσύνη, ἡμερότης καὶ ὑπομονή... Εἶνε λοιπὸν φυσικώτατον νὰ λατρεύῃ τὸ ἀνεψάκι τῆς ἡ μικρὰ μου φίλη Σοφία. ἀφ' οὗ το ἠγάπησα κ' ἐγώ, ποῦ τέλος πάντων εἶμαι ξένος...

Ἀλλ' ἡ Σοφία τὸ παρακάμνει: Ἐκδηλώνει τὴν ἀγάπην τῆς μ' ἐνὰ τρόπον ποῦ μου φαίνεται πολὺ ὑπερβολικός, πολὺ ἐχληρὸς καὶ δυσπρεπτός. Τὸ παιδάκι τῆς ἀδελφῆς τῆς τὸ θεῶρεῖ ὡς μίαν ζωντανὴν κούκλαν, ἡ ὁποία ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς. Δὲν ἐννοεῖ νὰ διασκεδάσῃ μαζί του κανεὶς ἄλλος, καὶ ἐπιμένει νὰ το περιποιῆται μόνη τῆς. Ὅταν δὲν τὴν ἀφί-

νουν, γίνονται σκηναί. Ἡ μικρὰ Σοφία πεισμένη καὶ ἐν ὧ ἐπερίμενε κανεὶς νὰ κλιπῇ τὸ μωρόν, κλαίει αὐτῇ. Μόλις καὶ μετὰ βίας ἀφίνει τὴν παραμόναν νὰ το βυζάξῃ, τὸ γάλα ὁμῶς μὲ τὸ μ π ι μ π ε ρ ὀ ν, ἐννοεῖ νὰ τοῦ τὸ εἶδῃ αὐτῇ. Ἀκόμη καὶ μέσα εἰς τὸ λουτρόν θέλει νὰ το κρατῇ μόνη τῆς! Ἐννοεῖται δι' αὐτὴν τὴν ἀφίνουσαν διότι ἡ περιποίησις τῶν βρεφῶν ἀπαιτεῖ μεγάλας καὶ πειραζόμενας χεῖρας. Ἀλλ' ὅσοι μὲν ἂν ἐπέτρεπαν εἰς τὴν μικρὰν Σοφίαν νὰ τα κώμην ὅλα τὸ μωρόν θὰ ἦτο τώρα τουλάχιστον ξεγορισμένο ν... Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον ἡ περιποίησις, εἶνε καὶ ἡ διασκέδασις. Καὶ εἰς αὐτὸ τὸ κεφάλαιον ἡ μικρὰ Σοφία δὲν ὑποχωρεῖ, δὲν ἀκούει κανένα. Ποῦ τὴν χάνης, ποῦ τὴν βρίσκεις, — εἰς τὸ δωμάτιον καὶ εἰς τὴν κούριαν τοῦ μωροῦ. Κοιμάται; θὰ τὸ ἐξυπνήσῃ! εἶνε ἐξυπνον; θὰ το κουνήσῃ. Στιγμὴν δὲν τὸ ἀφίνει ἡσυγόν. Καὶ τὸ ἐνοχλεῖ τόσοσιν πολὺ μὲ αὐτὴν τὴν υπερβολικὴν ἀγάπην, ὅσοι οἱ οἰκειοὶ τῆς ἤρχισαν νὰ σκέπτονται σὺβχρά, ὅτι πρέπει νὰ χωρίσουν πρὸς τὸ παρὸν τὸν ἀνεψίον ἀπὸ τὴν θεῖαν, καὶ νὰ τὴν κλείσουν εἰς ἓνα σχολεῖον, — ἀπαράλλακτα ὅπως κλείρουν, καὶ τοὺς κακοποιούς εἰς τὴν φυλακὴν.

Κακοποιὸς λοιπὸν καὶ ἡ μικρὰ Σοφία, — ἀπὸ τὴν πολλὴν τῆς ἀγάπην καὶ ἀπὸ τὴν πολλὴν τῆς... ἀνοησίαν. Διότι ἂν ἦτο κάπως φρονιμώτερα θὰ ἐνέδιδεν εἰς τὰς συμβουλὰς τῶν μεγαλύτερων τῆς καὶ θὰ ἐπέιστο ὅτι τὸ παιδάκι ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον λατρεύει, δὲν εἶνε ζωντανὴ κούκλα, ἀνήκουσα ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς, ἀλλὰ πλάσμα ἀδύνατον, ἀσθενές, εὐθραστον, ἔχον ἀνάγκην τώρα μεγάλης προσοχῆς καὶ περιποιήσεως, διὰ νὰ μεγαλώσῃ καὶ δυναμώσῃ, ὅσοι νὰ γίνῃ μία... κούκλα, ποῦ νὰ ἠμπορῇ καὶ ἡ Σοφία νὰ τὴν πιάσῃ χωρὶς κίνδυνον νὰ τὴν σπᾶσῃ καὶ νὰ τὴν ἐξερθώσῃ.

Μετ' ἔλεγον, ὅτι τὸ πῶθημα τῆς μικρῆς φίλης μου Σοφίας εἶνε κοινὸν καὶ εἰς ἄλλα κορτσάκια τῆς ἡλικίας των, τὰ ὅποια ξετρελαίνονται μὲ τὰ μικρὰ ἀδελφάκια των ἢ ἀνεψάκια των, καὶ ἐκδηλώνουν τὴν ἀγάπην των μὲ αὐτὸν τὸν παρὰδοξόν καὶ ἐπικίνδυνον τρόπον, καταδατανίζοντα τὰ μωρὰ καὶ παρεχόντα ἀφορμὰς λύπης καὶ στενοχωρίας εἰς τοὺς μεγαλύτερους. Νομίζω δι' αὐτὸ ἄλλον τρόπον ἠμποροῦσαν καλλίτερα νὰ ἐκδηλῶνουν τὴν ἀγάπην των, καὶ νὰ συμμορφώνωνται μὲ τὰς ἐδηγίας τῶν γονέων, καὶ νὰ φίνον ἡσυχα τὰ μωρὰ, καὶ νὰ ὑποβοηθοῦν οὕτω τοὺς μεγάλους εἰς τὴν τὸσον δύσκολον ἀνατροφήν τῆς πρώτης ἡλικίας. Σίτ' βέβαια, μικρὰ μου φίλαι, ὅσα ἔχετε τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν εὐτυχίαν τῆς Σοφίας, δὲν πιστεύω νὰ ἔχετε καὶ τὴν ἀνοησίαν τῆς.

Σὰς ἀσπάζομαι, ΦΑΙΔΩΝ

αμα... κούτταζε να μη με ξεχάσεις...

ΝΙΝΑ: — Ένοια σου, αν είναι έτοιμο το γαλατομπούρεκο, θά σου φέρω ένα κομμάτι.

ΑΔΕΚΟΣ: — Μπράβο!

ΝΙΝΑ: — Έφθασα! (Έβέρχεται.)

ΣΚΗΝΗ Β'

ΑΔΕΚΟΣ (μόνος): Η Νίνα αλήθεια είναι λιγάκι λαίμαργη, αλλά όμως πολύ καλό κορίτσι... Πώ, πώ, πώς φεύγει το θείο και τη θεία!... Δεν άρνούμαι ότι και εγώ έμεινα ο έργομός των εμπνεύσι ανησυχίας...

ΝΙΝΑ: — Είδα να μην έρχομαι, τί θείο και τί θεία!... Δεν άρνούμαι ότι και εγώ έμεινα ο έργομός των εμπνεύσι ανησυχίας... Αλλά ή άθυμία, ή στενοχωρία της Νίνας είναι τόσο μεγάλη...

ΣΚΗΝΗ Γ'

ΝΙΝΑ (εισέρχεται τρέχουσα): — Νά, σου έφερα το γαλατομπούρεκο...

ΑΔΕΚΟΣ (με χονδρή, ήλιοωμένη φωνή): — Τι γαλατομπούρεκο και ξεγαλατομπούρεκο! (Τό πέρνει και το τρώγει) Ποια είναι σύ;

ΝΙΝΑ: — Είμαι ή Νίνα...

ΑΔΕΚΟΣ: — Μπρά; ή άνεψιά μου;...

ΝΙΝΑ: — Ω Θεέ μου! ό θεός...

ΑΔΕΚΟΣ: — Χμ! χμ! χμ! μάλιστα, μάλιστα, τό θεός Αρχιμήδης, όλος κι όλος... Είμαι, μα την αλήθεια, κατευχαριστημένος από τα δύο χαριτωμένα άντίφια μου!... Μπράβο; ή Αξίζεις τον κόπον να έλθη κανείς από τό Παρίσι για να τα καμαρώση! ή Πρίν ή-ταν εδώ ό κύριος Αλέκος και τον έπαι-λα 'στη θεία... Εκείνος τούλάχιστον, αν είναι κακός και άμελής, είναι όμως εύμορφο και συμπαθητικό παιδί, και φαίνεται έξυπνος... εν φ' σύ, σύ... Α, λόγον τι-μή! ή αδελφή μου δεν μπορούσε να μου παρουσιάση άνεψιήν ασχημότεραν...

ΝΙΝΑ (πειραγμένη): — Μα θεέ! ή

ΑΔΕΚΟΣ: — Μού είπαν ότι πρόκειται να μου παρουσιάσης μίαν Ίχθυογραφία. Πού είναι;

ΝΙΝΑ: — Μάλιστα... αλλά... ξεύρε-τε...

ΑΔΕΚΟΣ (θυμωμένος): — Πού είναι σου λέγω!

ΝΙΝΑ: — Δεν... δεν...

ΑΔΕΚΟΣ (κυριών με τό μπαστούνι, τό πά-τωμα): — Σ' έρωτώ και πάλι, πού είναι;

ΝΙΝΑ: — Δεν... ξεύρα να την κάμω...

ΑΔΕΚΟΣ: — Φρέζον, Ηλις!... στέ-ναξον, Σελήνη! Δεν ήξευρες να την κά-μης; δεν ήξευρες να την κάμης; ή Και είναι άπάντησης αυτή; Είδατε σεις προ-φάσεις ή δεν ήξευρε, λέει, να την κάμη. Και δεν τρέμεις εμπρός μου, άδιάντρο-πη, όκνηρή, άνόητη;... Σε είδα να έμβαίνεις μ' ένα γλόκισμα, τό όποϊόν... τό όποϊόν βέβαια θά εκλείψης από τό μα-γαζείο!... Είσαι και λαίμαργη! δεν είναι για τίποτα! χαμένη! Σου πρέπει, μα την αλήθεια, να σου σπάτω τό μπα-στούνι 'στη ράχη!

ΝΙΝΑ (γυνοπιής): — Συχώρησε με, θεέ μου, και δεν τό ξανακάνω.

ΑΔΕΚΟΣ: — Ας είναι... γι' αυτή τη φο-ρά σε συγχωρώ... Αλλά να μου υποσχε-θής ότι εντός μιάς ώρας θά έχης τελειω-μένο τό σχέδιόν σου. Τό θέλω... και τό θέλω πρίν του γέφυματος... είδεμή... άλ-λοϊμόνον σου και τρίς άλλοϊμόνον σου! Α-κουσε; Τώρα φίλησέ μου τό χέρι... πε-ρασμένα, ξεχασμένα... Ελα, σήκω επάνω και άρχισε την έργαζήν σου. Χαίρε!

ΟΙ ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΝΤΕΣ ΤΕΤΡΑΔΙΑ Μ. ΜΥΣΤΙΚΩΝ

[Από σήμερα αρχίζει ή δημοσίευσις του Καταλόγου των καθυστερούντων τετράδια Μικρών Μυστικών, από της ίδρύσεως αυτού (Ιανουάριος 1897) μέχρι της 30 Σεπτεμβρίου 1901.

Ός είπαμεν, ή δημοσίευσις αυτή, γινόμε-η κα' άρχάς με τα ψευδώνυμα, έχει χαρακτήρα απλής διασημώσεως και γίνεται μάλλον πρός εύκολίαν των ανταλλασσόντων, πολλοί των όποιων, μη κρα-τήσαντες σημειωσών των αταλέτων τετραδίων, δεν ενθυμούνται αν όφειλουν ή ποσα όφειλουν, και πολλοίς μας ήρώτησαν περί τούτου.

Τό σύνολον των καθυστερούμενων τετραδίων άνέρχεται μόλις εις 1500. Ό αριθμός αυτός είναι ελάχιστος, άντιμετώ των 20,000 τετραδίων, τα όποια διηρθών εκ του Γραφείου μας εις τό διάστημα τεσσάρων ετών. Είναι δε βέβαιον δι οι πλείστοι των καθυστερούντων, δεν καθυστερούν εκ προτί-θεως, ούτε πλν εκ άρνησίας, άλλ' εκ απλής συμπτώσεως και εκ άγνοίας. Είναι τφόντι πολύ πιθανόν δι μερικά τετράδια έχάσθησαν εις τό ταχυδρομείον. Είμπορεί, παραδείγματος χάριν, να έστειλέ τις εν όφειλόμενον τετράδιον, αλλά να μην έφίκεν εις τό Γραφείον μας, διό να τό διαβιβάσωμεν επίσης είμπορεί ό ίδιος να μην έλαθε τετράδιον, σταλέν διό του Γραφείου μας προς αυτόν. Και εις την μίαν καθός και εις την άλλην περίπτωσιν, θα είναι σημειωμένος εις τό βιβλίον μας ως όφείλων, εν ώ αυτός δεν θα έχη ούτε ιδέαν. Ούτως έγγιγεται, πώς εις τον Κατάλογόν μας φέρονται και ψευδώνυ-μα συνδρομητών τακτικωτάτων εις τάς ανταλλαγάς των, οι όποιοι ανταπέδωσαν έως τώρα πεν-τηκοντάδας τετραδίων.

Επειδή πολλοί ήλλαξαν εν τώ μεταξύ δύο και τρία ψευδώνυμα, πρέπει να σημειώσωμεν, δι ή ύπομνήσις της καθυστερήσεως γίνεται πάντοτε με τό ψευδώνυμον, υπό τό όποϊόν έπρωτάθη ή ανταλλαγή. Ό μετά τό ψευδώνυμον ακολουθών αριθμός, δηλοϊ τό ποσόν μότων των υπό τό ψευδώνυμον τούτο όφειλομένων τετραδίων. Αλλά διό να ίδη τις ποσα τετράδια όφείλει, εν συνόλω, πρέπει να παρατηρήση όλα τα τυχόν δημοσιευόμενα ψευδώνυμά του και να προσθήη τους πλησίον των αριθμούς. Στέλλων δε τα τετράδια, τα όποια καθυστερεί, πρέπει να γράψη εις τό πε-ρσφώριον εκάστου διό μαλωδίδος την λέξιν καθυστερούμενον. (Παραδείγματός χάριν. Ό Αδρα, έχων σήμεραν τό ψευδώνυμον Τηθεός, είχαν άλλοτε τα ψευδώνυμα Τειρεσίας και Γλαός. Είς τον Κατάλογον θα ίδη Τηθεός, 2. — Τειρεσίας, 1. — Γλαός, 3. Τούτο σημαίνει δι όφείλει εν όλω 6 τετράδια. Τούτων τα δύο θα στείλη με τό πρώτον του ψευδώνυμον, εν με τό δεύτερον, και άλλα τρία με τό τρίτον.)

(Έσπερόμενος, κατ ιδίαν:) Την έχασες, Νίνα μου, μιά χαρά!

ΣΚΗΝΗ Δ'

ΝΙΝΑ (μόνη): — Παναγία μου, τί θυ-μώδης άνθρωπος! Όλίγον, έλειψε να με δείρη... Περίεργο πράγμα όμως, πώς έ-μοιαζεν ή φωνή του με τη φωνή του Α-λέκου... Μά... ή κυρά Σμαράγδα μου είπε πώς ό θεός και ή θεία δεν έφθασαν ακόμη... (Σκέπτεται.) Μπρέ! μήπως ό Αλέκος μού έκαμε κανένα χωρατό;... Νά, να!... — άχ τί κουτή που είμαι!... — έκείνο τό επανωφόρι κ' έκείνο τό μπκ-στούνι... κάπου τα ξεύρα εγώ! (Τρέχει εις την ιματιοθήκην.) Ναι, καλά, ναι... τό επανωφόρι δεν είναι εδώ, ούτε τό ψη-λό καπέλο... Α, ά, Αλέκο, αδελφού-λη μου! Γελά με την καρδιά του, ό-ποιος γελά τελευταίος... Ένοια σου!

ΣΚΗΝΗ Ε'

ΑΔΕΚΟΣ (εισέρχόμενος): — Είδες τη θεία;

ΝΙΝΑ: — Όχι... είδα όμως τό θείο.

ΑΔΕΚΟΣ: — Ό θεός είναι λιγάκι αύ-στηρός, μα ή θεία όχι... Τι καλή και συμπαθητική που είναι!... Μού έδωσε ζα-χαρωτά... ήμουν ως τώρα μαζή της.

ΝΙΝΑ: — Έτσι ε; Τρέχω να την εύ-ρω, να μου δώση ζαχαρωτά και μίνα! (Έβέρχεται.)

ΧΡ. ΔΑΔΑΣ

Γεννάται τώρα και εν ζήνημα: 'Αν εσε ειλε κανείς το καθυστερούμενον τετράδιον και έχάθη εις τό ταχυδρομείον, όφείλει να έλασαστείη; ή Αν έχάθη έκείνο, εν όποϊον τω έστάλη κατά πρώτασιν του, όφείλει να τό άναποδώση; Και εις τάς δύο έρωτήσεις, πρέπει ναπαντήσωμεν ναι. 'Εν ή δύο τετράδια δεν είναι τόσο μεγάλη δαπάνη, ώστε να μην είμπορη κανείς να την ύποστή, διό να μη φαίνεται καθυστερών. Ημεις δε θεωρούμε πάντοτε καθυστερούντας τους καθυστερούοντας; εν όσον δεν στέλλουν τα τετράδια. Άλλος τε, εν είδίωμεν τοιαύτην έλευθερίαν, οι εκ προθέσεως καθυ-στερούντες—αν υπάρχουν και τοιοῦτοι, —θα είχαν μίαν άφαιραν πράξασιν.]

ΨΕΥΔΩΝΥΜΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΗΝ ΣΕΙΡΑΝ

ΤΩΝ ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΝΤΩΝ ΤΕΤΡΑΔΙΑ ΜΙΚΡΩΝ ΜΥΣΤΙΚΩΝ

ΑΠΟ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897 ΜΕΧΡΙ 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1901

[Ό μετά τό ψευδώνυμον αριθμός δηλοϊ τό ποσόν των καθυστερουμένων τετραδίων]

- Αβελ, 1. — Αβουσιός Ποταμιότης, 2. — Αγαρίστη, 1. — Αγγελος της Αγάπης, 1. — Αγ-γαρολογιώτατος, 9. — Αγκάθι, 8. — Αγκυρα της Ελπίδος, 2. — Αγκυρο Μενεξεδάκι, 1. — Αγραία Αρτεμις, 7. — Αγκρία Αμερικανία, 1. — Αγκριάδα, 1. — Αγκριάνθρωπος, 2. — Αγκρι-οβιολέτα, 2. — Αγκριολούλουδον Ανδρου, 1. — Αγκρο Μάγιστος, 1. — Αγκριτριανταφυλλία, 1. — Αγκριτική Ζωή, 4. — Αγκρικνος Δράκων, 1. — Αγκρικνος Φόρος, 2. — Αδελφός Σπουδαϊό-μηλος, 1. — Αδικημένος, 1. — Αδρονάτης των Βοτρίων, 9. — Αδρονασούλα, 1. — Αείος της Αίφρας, 4. — Αήτων της Ανοήτους, 2. — Αήτων της Ερήμου, 8. — Αήτων της Τερψιδέας, 1. — Αίγαιο Πάλαγος, 1. — Αίγυπια Αθήνα, 8. — Αίλιανος, 1. — Αίτις Ελευθερίας, 1. — Αίτη-της Φίλη, 1. — Αίλιων του Βοσπόρου, 1. — Αίλιων ΚΥ, 1. — Αίλιονίδης, 5. — Αίμιον Λάμψης, 8. — Αίμιονίδη, 4. — Ανακατασούρα, 1. — Αναμοιάλη, 5. — Ανεμών των Πατησίων, 1. — Αθεμένη Ροδονία, 2. — Αθηναίος Μενεξής, 1. — Αθωολικός της Βερώνης, 1. — Αθως της Γαπωνίας, 2. — Αθως της Υπομονής, 6. — Αθως του Πανασσού, 1. — Αθως των Αλπεων, 2. — Αν-θουςα Ναικής, 4. — Ανθοφόρον Κανιστρον, 4. — Αντιόχεια Βραδύ, 3. — Αντατο, 1. — Αντιο Μαστέλλα, 2. — Απάγονς του Νέστορος, 2. — Αποσταξία Ελπίς, 3. — Αρατος, 3. — Αργυρά Συρίκτρα, 6. — Αργυροχρυσον Νεφός, 1. — Αριάνη της Κρήτης, 2. — Αρκενός, 1. — Αρμενόπουλο, 1. — Αρνακί του Γαλακτερή, 7. — Αρχαγγέλιος Γαβριήλ, 2. — Αρχειάτορος Εύ-ρυθέλης, 5. — Αρχιναάρχος Θεμιστοκλή, 3. — Αρχιστράτηγος Μιλτιάδης, 10. — Αρχιον του Κόσμου, 1. — Αρμαδοί, 4. — Αρσος Αραπάκι, 1. — Αρσος Λαγονόδακι, 1. — Αρτε-ρέσσα Νύξ, 4. — Αρσος της Αγγής, 2. — Αρσοςεγγιά, 4. — Ατμό, 1. — Ατυχία, 7. — Αύξ, 1. — Αύρα της Κερκύρας, 9. — Αύ οδιδάκτος Καλλιτέχνης, 1. — Αφρικανός, 1. — Αφρό-εσσα, 1. — Αφροστενωμένη Θάλασσα, 2. — Αχαϊκός Δρομέας, 1.

- Βαρκούλα του Φαλήρου, 1. — Βασιλεύς των Ανδίων, 5. — Βασιλεύς των Κυκλάδων, 8. — Βα-σιλεύς των Όρνων, 5. — Βασίλισσα Μαργα, 5. — Βασίλης της Ερήμου, 6. — Βλαχοπούλα, 1. — Βοσπόπουλα, 1. — Βουκό της Ερήμου, 3. — Βουρνωμένη Θάλασσα, 1. — Βυρλοποικίλα, 1. — Βράχος της Κρανιάς, 1. — Βράχος της Νυκτός, 2. — Βροντή του Διός, 1.

- Γαλλική Ναυαρχία, 1. — Γαλλική Σημαία, 4. — Γενναία Σουλιάτισσα, 6. — Γλυκιά Καρδιά, 1. — Γλυκό Φιλίχι, 3. — Γλυκύλαος Αηθών, 7. — Γλυκύ Όνειρον, 1.

- Δεσποινίς Σατωβριάδου, 3. — Δημόσιος Βόλος, 1. — Διαγυής Ρυτίκων, 2. — Διαψευδίσια Έλ-πίς, 3. — Διοσκοροπούδα, 1. — Διρκ Πέτρας, 1. — Δίσκος του Ηλίου, 1. — Διχρωμία Φούδια, 4. — Δολα-σαλ-μι, 1. — Δόν Ροζέτας, 2. [Επεται συνέχεια.]

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ό πατέρας του Γαργάκη έχασε σκουδαίαν δίχην και είναι καταλυπημένος

Ό Γεωργάκης μάθων την αιτίαν της τούτης λύ-πης: του τώ λέγει:

— Μπαμπάκι μου, δεν δημοσιεύεις μίαν ει-δοποίησιν εις τάς έφημερίδας δι τη, έχασες, μή-πως την εύρη κανείς και σου την φέρη;

Κοιτάξυ από τώδ Κρηναλλάδου.

Η άδρα της Κερκύρας έχει άδοντοπόγον και πηγαινει εις τον όδοντολόγον, να της το θερα-πειώση.

Γαρός. — Καί σκ; πάλιν, δεσποινίς, συχνά ό πάνας;

Αδρα της Κερκύρας. — Κάθε πέντε λεπτά!

Γαρός. — Καί σκς διαρκεί;

Αδρα της Κερκύρας. — Έως δύο ώρες!

Επείδη από του Δεσκού Κρένιου.

Έρωτούν την Μανωλίτην τί μαθαίνει εις τό σχολείον.

— Μαθαίνω την Ελληνικήν Γραφήν, αλλά δεν είμαι πολύ προχωρημένος, είμαι άόνη και τον Άδρα και την Εύα.

Κοιτάξυ από του Ίσκαριου της Ομάχης

ΑΠΟΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΚΑΘΩΣ εως άσχεσίθη, από σήμερα αρχίζει ή δημοσίευσις άλφαβητικου Καταλόγου των καθυστερούντων Μικρών Μυστικών, ή όποια θα έκ-κολουθήση εις δύο τρια ακόμη φύλλα. Ελπίζω, δι οι καθυστερούντες φωτισμένοι πλν, δι της δημοσιεύσεως του Καταλόγου, —όσοι πολλοί δεν θά ενθυμούνται και ίσως δεν θα ήξεύρουν δι όφεί-λουν τετράδια, — θα στείλουν τ. ταχύτερον να στείλουν τα όφειλόμενα, διό να μη ίδουν κινόπη και τό όνομά των εις άλλον Κατάλογον, ό όποιος δε θα έχη πλείο, χαρακτήρα απλής ύπομνήσεως.

Δεν είναι λάθος, Σιωπηλή Νύξ, άλλ' αϊ προ-τάσεις των Μ. Μυστικών δημοσιεύονται συνήθως εις τό επόμενον φύλλον έκείνου εις τό όποϊόν ά-παντώ εις την περιόχουσαν αυτής επιστολήν. Τούτα συνέθη, ως θά είδες, και με τάς ιδιαι-τεσσόν σου. Πολύ με συνκίνησες ή τοσοι πατριωτική επιστολή σου. Είθε να έλθης και να σπουδάσης εις τάς Αθήνας!

Ναι, Αγγό Περιοτεράκι, έσυλλογίσθηκα ους τέσσαρας αυτούς μήνας που έπέρασαν δίχως μά-θηματα και... έφριξά. Βλέπεις δι αι διασκεδά-σεις κουράδων περισσότερο από την έργαζήν, και δι: αυτό είναι τόσο εύχαριστημένον πού ε-νοίτες πάλιν τό Σχολείον. Με ύγειαν και χαράν! Μεσοπαραμύτινα, άνεκοίλωσα την όφαιραν επιστολήν σου προς τόν κ. Φιλίωνα. Όλοι οι φίλοι μας, υπεδέχθησαν μετά χαράς την άγγελίαν

περί των παιδικών παρασ άσεων της Νέας Σκη-νής, και του ο είνε μία άόνη έγγραφής περί της επιτυχίας του.

Νέμε, σου άπεύδωσα τό εγχαρδία και θ.ρρό-κατα συλλυπητήριό μου διό τον θάνατον της προπαλιός σου μητρός. Είθε να σε παρηγορήση ό θεός, αγαπήσέ μου, εις την φοβέρην αυτήν δοκι-μασίαν. Θά είμαι πολύ εύτυχής, ε. συντέλεσω κ' εγώ εις τούτο, διό των εύαρίστων άσχιολών τάς όποιας σου παρέχω.

Έχάρη, Κρητικόν Κάστανον, διό την αίσταν έπιστολήν σου εις Αλεξάνδρειαν. Η Κική σ' εύχαριστεί πολύ διό την ύφαιαν ζωγραφίαν με την χαριτωμένην προσοχήν που είχεν από πίσω. Λοιπόν, εύόμισες καλό μετόν; Δεν πιστεύω και ή προ έχη σου επιστολή να είναι γραμμένη με μολύβι...

Εύε, Αδρα του Ηλίου, πολύ καλόγραμμένη ή επιστολή σου. Ω, βεβαία, τόρα που πηγαίνεις εις τό λαμπρόν αυτό Σχολείον, θα μάθης να έκ-θέσης ακόμη καλύτερα τάς ιδέας σου και διό να βλέπω κ' εγώ τάς προδύεις σου και να χαίρω-μαι, πρέπει να μου γράψης συχνά.

Είτεκαρίστη, από τα γέλια, με χίτη γελοία-γραφή σου που έστειλε τό Κεντρί. Παρισί-ων ενά, πάθημα της Κοιμηλάτιδος Κόθρου, ή όποια, καθός, είδεύομεν, κάμνει συλλογήν, άδ-γών. Τό Κεντρί φαντάζεται, δι; πηγαίνει μίαν ήμεραν να ίδη τά αυγά της και εύρίσκει κάτι πουλά τόσα, με άνοιχτά στόματα. Και την πιάν-νει ένας φόδος διό την έξαφανήν αυτήν έκκόλη-ψιν! Σημειώσατε όμως, δι ή τελειογραφία έγι-νε τον Αύγουστον με την παλλήν ζέστην, ή ό-ποια ήτο ίκανή να κάμη τά πουλά τά έθγγον.

Αμυδρά Λάμψη, είχα βίβλην την καλήν διά-θεσιν να σ' εύχαριστήσω, άλλ' ή βραχέια σου επιστολή, ή όσον πυκνογραμμένη, και μάλιστα με δεσποταρωμένας γραμμάς, ήτα αδύνατον να γανωσθή. Μόνον τό πρώτον φύλλον άνέγνωσα, πού μου γράφεις δι; έπέρασε ώρατα εις την έ-ξοχήν. Δεν σας παραβίασα τόσος σόρεϊ, να λυ-πώθη τα μάτια μου και να μου γράφετε ευανά-γνωστα;

Εγκρίνωσα τό ψευδώνυμά των, διόχο-μαι μετά χαράς εις την Αλληλογραφίαν μου και εις τους Διαγωνισμούς μου τους νέους μου φίλους: Ταύτένη (Ε. Ί), τάρα π υ υπέρβαρες, μάλιστα! Τράταρ του Έδρίπτον (Β. Κ. Ζ. αυτό ήτο ε. λευθερον) δεν ένόησα την πληροτέριαν του άδελ-φού σου) και Κρόσταλν (Γ. Χ. αυτό έξέλετα.)

Συγκεκριμένως ό ψυχογυός μου Αναίας, εύχαριστεί από καρδιά: όσους πόν συνεχόσαν διό την έφορήν του, και ιδιαιτέτως τους έβης, οι όποιοι τό έστειλαν ύφαια δελτόρια και έκ-σκεπήρια: Ελληνικήν Ναυαρχία, Αγγε-λον της Αγάπης, Αγγό Περιοτεράκι, Κυμα-τίζουσα Θάλασσαν και Γορδάτην Η. Κρυ-σταλλίδην.

Ασπασμάς, Πληροφορίας: ό Κορυφαίος-φαλάσης, διό να κάμη καλήν άρχήν, άσπάσεται όλους τους συνδρομητάς της Διαπλάσεως—ή Τα-ύτένη χαίρειτά τον Κεραμιδογυαταν, διό ό-ποιοι ήται έταρξήν, την Ίριδα και την Δουρο-χέτην.—ό Δεσκού Τάκινθος, εύχαριστεί βερ-μώς τον Σκληρόν Βράχον, ό όποιος ένεγράφη τό υπ' αυτού συνταθέν πτυχών παιδίον, έπιθύ-μει δε να μεταλλάξων δι; επιστολήν τά όνόματά των και τάς διεύθυνσεις των επί της τό έγγραφών πτυχών παιδίων εύχαριστεί τον Λεσχόν, Τάκιν-θον, ό όποιος τό έστειλασε, και τον Σκληρόν Βράχον, ό όποιος τό είνεγραψε.—τό Κρητικόν Κάστανον ήται τάραχία της Κυματίζουσης Θα-λάσσης—ή Αήδον της Ερήμου προσφέρει πολλούς άσπασμούς εις την Γλυκωπεργγον Σε-λήνην—ή Λιονοσκαπής Αίφρα εύχαριστεί τους συγχαρέντας αυτήν διό τό βραδείον της, και τους εύχεται γρήγορα να βραδείων και αυτοί.—τό Κεντρί εύχαριστεί την Κοιμηλάτιδα Κόθρου διό

τα συγγραφήρια της και χαιρέτα την Πετραπέ-
ραστη, την υποκαταστάσα. — η Μικρά Αμαζών
ασπασίτη της Εθνομαι Κόρη και Μεταγγρα-
φή της Άνδρου και τις πληροφορίες διεκλι-
σει ο καιρός της συναντήσεως των. — η Πικρα-
μένη Καρδούλα πληροφορεί της Άνθοθαλασσας Νεα-
ραται εις τ' έργα της, είνε Ο.Τ. Μ. δεχεται δι-
τη υπό της Άφρας της Βερυβρας προτάσεις
"Αλληγορησάσαν και αναμένει επιστολή της —
το Ζιζάνιον του Γυμνασίου πληροφορεί το Σπη-
λαϊον των Μουσών ότι τάρχη του εμπορεί να
ιδεί εις το 18ον φύλλον, είνε δε τα εις κάποι, —
η Περωτή Ταπεινώτης αντιμετριά των Ψευ-
δοποιητόρων και άσπάζει την Μαριμένην
Καμέλιαν.

Μικρά Μυστικά έπιθυμούν να ανταλλά-
ξουν: η Κωτιλάτις Κόθων με την Άνδρα
της Βοήμου, Άργιολούλου της Άνδρου,
Αββίαν, Άργιολούλετταν και Αεθόμητον, Ίε-
ραπόστολον — η Σιακή Μαργαρίτα με την
Θαλασσοπαραγήν, Εθουγή Θρηστην και Κίρια
του Δουράβεως — η Γραμμάκα με την Νεο-
λαϊαν των Παρισίων και Σαθην Μαρομι-
μάταν — Ηθαγόρας ο Σάμιος με τον Σιρο-
κολερβάντην, Μέλλονσαν Καλοφραν, Έξο-
ρητον Άμυρτωλον, Εσμεράλδαν και Άσπρο
Ποντικιά — η Σουετή Αγγελόση με την
Έγδοξον Βαριανήν, Κίρια του Δουράβεως,
Ήρακλήτην Αεσον και Πασιδην Λαράν — ο
Περνασοπος Αίγιον με το Φουγάρο της Εθ-
γενίας, Νεολαϊαν των Παρισίων, Σημαίαν
της Αγίας Λαυρας, Άσπρο Κάρβουνο και
Αροσεράν Ήσπεραν — η Ορειοπέδιος Ψυχή
με τον Χιονομένον Μάτον, Γενικόφρον
Σελήνην, Βασιλέα της Νυκτός, Πενθοσαν
Καρδιαν και Ίππετον του Αετέρος — το Ί-
λιον Μέλαθρον με την Δοξον της Έσθμου
και Στέφανον Δάρνην — το Κρητικόν Κάστα-
νον με την Γλαυδα του Ζερβίου, Υπερήφαν-
ην Έλληνην, Αγγλικιστάν Καράν, Κεραμι-
λόρατον και Φουγγόρα της Κρητικής (αν ήθελον
νινταλλήσιον και τα δώματά των) — η Άνθοθα-
λασσά με τον Άνδιαν, Κυρια του Δουράβεως,
Μέλλοντα Αδαίαν και Εσμεράλδαν (με τόν-
νοιά της) — το Νικόν Κρίνον με τον Άσπρο
Κάρβουνο, Μάωσαν, Θανιάσιον Ορενίκον,
Τόπι και Γέω Κροθρη — ο Νυκτοκόρας με
τον Βασιλέα της Νυκτός, Φάμα της Νυκτός
και Ίδον της Νυκτός (με τάρχη των) — η
Αιγυαία Αθηνά με τους Δικηγόρους της Νεο-
λαϊας, Άνθος της Αρετικής, Υπερήφανον
Ίππεα, Ορειοπέδιον Ψυχήν και Αρυσήν Άν-
θοδόμητην — η Μάωσις με την Πενθοσαν Καρ-
διαν, Περίλητον Ορράνην, Άνθος Υπομο-
νήν Ηθέρμον Κουάρισσον και Φιλέρημον
Τρυφόν (με τα δώματά των) — η Σκότη των
Αθηνών με το Κύμα του Δουράβεως, Άγα-
την της Νεότητος, Παρδαλν Γάτον και
Μέλλοντα Δοκίμον — η Βασιλίσσα της Άνδρου
με τους Δικηγόρους της Νεολαϊας, Νεολαϊαν
των Παρισίων, Άργιολούλουτον Άνδρον και
Περίλητον Ορράνην — η Περωτή Ταπεινώ-
τις με την Αεροναυτοπούλαν και Σαθην Γα-
λανομάταν (με τάρχη των) — το Έλληνοκό-
Αεράκι με τους Δικηγόρους της Νεολαϊας,
Τατάνην, Σιωπηλήν Νύκτα, Εσμεράλδαν και
Βίγλιαν — η Τσιγγαρίδα με την Βίγλιαν, Δι-
κηγόρους της Νεολαϊας, Σκότην των Α-
θηνών, Άλδον του Κρητισού και Παιμενίδα
του Παναχαϊκού — η Χαριτωμένη Κόρη με
τον Ήλιον της Αθήνης, Δικηγόρους της Νεο-
λαϊας, Βασιλέα της Νυκτός, Υπερήφανον
Ίππεα και Μικρόν Γυμνασιόπαιδα.

Από ένα γλυκό φίλικι στέλλει η Διά-
κλασις προς τους φίλους της: Κορυφοκεφαλάχην
(η σημαίνει: αν ήρξισ το σχολόν; πάντοτε,
άμα θέλεις, θά ευρίσκη καιρόν να μου γράψης;)
Δημήτριον Αλέσιον (εύχαριστώ πολύ) Άλδρον
Βύραρα (εύχαριστώ δια τας καλὰς διαθέσεις, αι

περ' ων τρωάς είνε συγγραφήρια) Μικρόν Άν-
δροιον (του έστειλα το φυλλάδιον που ήρξισ)
Λευκόν, Ήρακλήτον (και η Πισσα μου ήρξισ)
ρετά της Ακλίας σου) Κωτιλάτις Κόθων
(Ε) κόλη μου ήρξισ το δώματά σου, και πο-
τέ γω άποκα το πιο βέβαια η προτάσεις της θυ-
χής σου, διεκλιμάσασαι το φυλλάδιον) Με-
ταγγραφήρη Έλληνολάρα, Θεόδομητην
Γαμιάρη (να σου ήσση με αδελφούλα διάβασα
και την ήσ ήρξισ) Αισαίαν του κ. Φαίδωνος,
άλλα μη νομίζεις ότι την ήρξισ δια τήν ά, ου
είστι πρόνοια καριότης και ποτέ ήν δάμωιτή
της Σοφίας) Μικρόν Φιλοσοφον (του έστειλα
τόν τομον του 1898, μέσον του κ. Δημητρίου)
Βουθραν Μελάτην (έπειδή το δελτάριον σου
δέν είχεν ήμερομηνίαν, δέν ήμπούσων να μαν-
τεύσω ποιά τελευταία φυλλάδια δέν έλαβες, σε
παρκαλώ λοιπόν να μου σημειώσης τους αρ-
θμούς των) Άσπρητον Καρδιαν είχισ πολύ
καιρόν να λάβω γράμμα σου, και πολύ με ηχα-
ρίστησεν ου θ είς το όποιον μου διηγείται και
το νηπιακόν σου έπιστόδιον με το "Αμα Με-
γαλίωτα του κ. Ξανθοπούλου: ου το είπα) Με-
κράν Αμαζών Πικραμένην Καρδούλαν (αι
προτάσεις σου από του προσητού) Καλλιτε-
ρητικήν Γραφίδα (σε αντιστάσονται διον γράφι-
μου συχά, και πάντοτε θά θέλω να το φεθώνω-
μόν σου) Έλληνηκήν Ναυαρχίδα (ου έστειλα
το φυλλάδιον, το όποιον δέν είχισ λάξη) Η. Κ.
Παπαδηματ (έχει καλώς) Ζιζάνιον του Γυ-
μνασίου (δέν) ου δεύσαι την ανταλλαγην, ου
πρόπει να έσπης: πρώτα τετράδιον) Ίλιον της
Θαλάσσης Άνθος της Υπομοτικής (να σου ήσση
η Βαπτιστικός) Απαθόριον Ρόδου (δέν πιστεύω
να έλαβα ποτέ επιστολήν σου και να μη σου ά-
πάντησεν) Βασιλέα των Ναυτών (και η με-
τιγράσις και τα ποιήματά μου ήσσαν πολύ δέν
πιστεύω να δέν έγεννήθης: ου να είται δυστυ-
χής: κατέδεν γενάται δια τουτού) Μαρίκαν
Σαλιάρη (είπε εις τον αδελφόν σου ότι το έστει-
λα) Αδελφίδα (σου έσ εις και τον αδελφόν
σου που έλαπει: η καθάρη γραμματική δέν ήν
μου γράψης συχά) Βίγλιαν (δέν τειράζει) τας
είδίζην) Περωτή Ταπεινώσιδα κτλ. κτλ.

Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά την 20 Σε-
πτεμβρίου, θαπαντήσω εις το προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αι άσκσεις δεκται μεχρι της 20 Νοεμβρίου.

Ο χαρακς των άσκσεων, και του όποιου διου να γράψω
τας άσκσεις των δι διαγωνισίμων, παλιετα ει-
να Ήρακλή με εις φυλλάδιον, αν ήσση
πρωτίζη 20 φύλλα και ταμάται σφ. 1

454. Συλλαβόγυρφος.

Το πρώτον μου είνε κτητική άνωλυρία
Το δευτέρον μου φήγορος μουσικής.
Το τρίτον μου... να μη το ιδή γάτα καμμια.
"Ο.ο.α.τ" δλον νήσου Ιαπετικής.
Κατάλη από του Γωδίου.

455. Στοιχειόγυρφος.

Άντι χι θά θέσω ψι.
Και θά ιδής εις τη στιγμή,
"Η φα ρητής να χαθή
Και με νήρος να φανή
Ποιάλη από της Πενθοσής Καυδής.

456. Τονόγυρφος.

Είμαι φιλς, με νήρος
Και προτεύουσα της νήσου
Αν τον τόνον μου άλλέτης,
Είμαι γέννημα της νήσου.
Κατάλη από του Γωδίου Παλαιηθίου.

457. Αναγραμμωτισμάς.

Είμαι η Όλη, κάθε πράγμα.
Αν με αναγραμμωτισής,
Ός προφήτην έμπνευσμένον
Ήσση Γραφήν θά μάπαντήσης.
Κατάλη από της Ζουλίνας.

458. Ανομήριον.
"Ο Δις και ο Περικλής, ο ήσση Δηλοσάτης,
"Η Φακλήρη, Άλκιων κόρη και ο Κλεοθέτης,
Μαζι: αυτων κ. ο Ήσση
Από α γράμμα έδωσαν να γνη ο Γωγράφος
Κατάλη από του Γωδίου

459. Τριτόνον.

- 1. Μέλο.
- 2. Έπίσης.
- 3. Ζών.
- 4. Γόρμα.

Κατάλη από της Λευκοδίας Κλωσίδου.

460. Έπιγραφή.

Χ Ο Κ Π Ο Κ
Ρ Ο Ι Ν Δ Δ
Ν Α Ο Τ Α Δ

Ζητείται η άνάγνωσις της άνω έπιγραφής.
Κατάλη από του Αποστολέτου.

461. Μαχηκή Συλλαβή.

Τη ανταλλαγή δυο γραμμικών έκαστης των
κάτωι λέξεων δια μιας συλλαβής, πάντοτε της
αυτής, να σχηματισθόν άλλα τόσα λέξεις:
"Αναψ, θάνατος, έσπρος, έπαινος, κόμη."
Κατάλη από του "Αποστολέτου του Χέτορος.

462. Ποικίλη Άκροστιχίς.

Ακριβάνε ε τον λαμόν αρχίας Βασιλοπαίσι,
την κεφαλήν Ίβράνον, την κεφαλήν στρατηγού
Σπαρτιάτου, την μάση Μόσης, την μέσην Αι-
τοκράτορος του Βυζαντίου, τον λαμόν λυρικού
πόητου, την μέσην μιάν των Γαργώνων και την
κεφαλήν μυθολογικόν πρόσωπον, — και σχημα-
τίσετε αρχαίον Σοφιστήν.
Κατάλη από του "Εθνομαι Ήσπου.

463. Φωνηεντολίτικον.

Σ χ π τ λ γ π ρ σ τ κ λ γ
Κατάλη από του Ουμαρτωλού των "Αρσίων Τεχνών.

464. Γέφυρος.

"Ω, ω, Ρώσσοι νή! αν θα δύντες αβήδες
Κατάλη από του Μάωσον εις Κριανής.

Α Υ Σ Ε Ι Σ

των Πνευματικών "Ασκήσεων του φύλλον 34.

358. Κάπρις (κάππα-ρις). — 359. "Ηράκλει-
τος — 360. Σίτος, οσίτις.

361 Β Ν 362 "Η δάκνη είνε δυομα
όστου. — 363 364. 1) Έλ-
Σ Ι Τ Ο Σ 2) Έλλη, Άλλη, Άλλη,
Η Σ Ι Θ Δ Ο Σ 3) Άλλο, Γάλλος — 2) Ία-
ΠΑ Ρ Α Σ Κ Ε Υ Η 4) σος, έτος, βιος, ή-
ρος, όνος. — 365. Τη άν-
ταλλαγή δια του Θ = θμα, λάθος, άγθος, θέ-
ρα, θεός. — 366. ΝΑΠΟΛΕΩΝ (νέοτης, αι-
δώς, πραγματικότης, βραχίον, ύψη ήσως βραχίον,
νεκρός). — 367. Μηδίσταις παύσιση του στέλε-
του έργου — 368. "Η Μετεβέδερτα είνε φίλη
της Διαπλάσεως.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΕΠΙ ΠΛΗΡΟΜΗ

[*] Η λέξις ληπει 10, δια δε τους συνδρομητάς μου
λαπει 5 μέρον. "Ακόμιστος ήσση 10 λέξεις, δηλαδή και αι
διεργασίαι των 10 πληρονοται ως 10 λέξεις. — Τά προς
δημοσίευσιν χειρόγραφα ήρξισ να εις πολύ ελαττώ-
σασ και να φθάνουν εις το Κρατίον μέχρι της μεση-
μέρας της τευττης το βραδύτερον δια το φύλλον του
έχουμένου Σεββάτου, άλλως μένον δια τα μετέπρονον.]

Αγοράς Γραμματόσημα διων των Κρατών της
Ύφηλου. — Joseph A. Tsalikis, Odémich
(Turquie). (Α — 49)

Πληροφορί φιλικς και φίλικ, δια ένακα θλιώ-
ρου τιγος συμβάντος κατ'ιδον εις Δαμαγγούρ
δε άπε.θ.ω.ε.αι λαμόν, παρακαλώ, ω. έξή, οι
συλλέκται γραμματόσημων και είνονγοαφρημένωι
δελταρίων: Mr. Georges N. R. Amarando,
Damamhour (Egypte). — Ενω. τις έχη ασαλή
ήδη επιστολάς με την παλαιάν διεύθυνσιν με-
νέτω ήσους, διατι θά μου σταλίσιν υπό του
πατρός μου. (Α — 50.)